

Список литературы

1. Розиков, А. Я. Анализ управления рисками в предпринимательской деятельности / А. Я. Розиков // Вестник Таджикского государственного университета права, бизнеса и политики. Серия общественных наук. – 2020. – № 1 (82). – С. 99–107.
2. Юнкина, И. В. Анализ влияния ограничений на снижение предпринимательских рисков в период пандемии / И. В. Юнкина // Проблемы экономики и права в современной России. Мельбурн – 2021. – № 2. – С. 151–155.
3. Мазин А. Л. Российский рынок труда: институциональные аспекты функционирования и развития : монография / А. Л. Мазин. – Н.Новгород : НИУ РАНХиГС, 2018. – 302 с.
4. Мазин, А. Л. Фактор риска, его роль и последствия на рынке труда / А. Л. Мазин // Экономика труда. – 2020. – Том 7, № 3. – С. 221–236.
5. Лысенко, Д. В. Персонал и финансовые хищения в условиях кризиса / Д. В. Лысенко // Управление персоналом. – 2009. – № 10. – С. 83–91.

В.А. Івашкевіч

АУПР Рэспублікі Беларусь (Мінск)

СУПРАЦЬДЗЕЯННЕ КАРУПЦЫІ НА МІЖНАРОДНАЙ АРЭНЕ

Сусветная супольнасць занепакоена павелічэннем колькасці карупцыйных злачынстваў ва ўсіх краінах. Карупцыя ўяўляе сабой надзённую праблему, якая не абмяжоўваецца тэрытарыяльнымі рамкамі. Яна ставіць пад пагрозу суверэнітэт і бяспеку дзяржавы, падрывае асновы чалавечай цывілізацыі, парушае нармальнае функцыянаванне ўсіх сфер жыцця грамадства і ўсіх узроўняў улады, зніжае маральны і матэрыяльны дабрабыт. Цяжка вызначыць, ці вырас за апошні час узровень карупцыі, бо складана знайсці для яе якое-небудзь адназначнае вымярэнне, але можна сказаць, што вырас грамадскі інтарэс да яе.

Актуальнасць тэмы заключаецца ў вастрыні існуючай праблемы і яе вялізарным маштабе. Шырокае абмеркаванне карупцыі пацвярджае неабходнасць вырашэння праблемы. Гэта важна для павышэння ўзроўню эканомікі, удасканалення ўлады і павышэння якасці дзяржаўнага кіравання. Нягледзячы на вялікую колькасць работ замежных навукоўцаў, якія змяшчаюць значны аб'ём інфармацыі па распрацоўцы і ажыццяўленню мер прадухілення гэтай негатыўнай з'явы, варта адзначыць, што ў цяперашні час уплыў карупцыі на палітычную сітуацыю ў свеце ў органах улады асветлены недастаткова. Карупцыя ўплывае на ўзаемаадносіны паміж дзяржавамі, на нацыянальную бяспеку і жыццё грамадзян, яна спыняе развіццё. Стабільны рост краіны азначае ўнясенне ў палітыку магчымасцяў для ажыццяўлення супрацькарупцыйнай барацьбы.

Карупцыя не спрыяе сацыяльнаму згуртаванню ці падтрыманню грамадскай дамовы, а хутчэй пагражае гэтаму. Яна не дазваляе быць сумленным у дзелавых адносінах з іншымі. Карупцыя з'яўляецца адной з самых надзённых тэм на ўсёй постсавецкай прасторы. Разглядалася яна заўсёды як унутрыдзяржаўная з'ява, для кожнай краіны як "праблема сваёй Радзімы". Грамадзянскай супольнасці недастаткова магчымасцяў, каб эфектыўна супрацьстаяць карупцыі і перамагаць яе, таму барацьба з дадзенай праблемай набыла характар глабальнай антыкарупцыйнай кампаніі [1, с. 181].

Яе поспехі былі замацаваны ў асноўным міжнародным дакуменце – Канвенцыі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый супраць карупцыі, якая была прынята 31 кастрычніка 2003 года. Міжнародная супольнасць захоплена прыняла стварэнне глабальнага антыкарупцыйнага дакумента. На яго ўскладалі вялізныя надзеі сусветныя лідары і вядучыя палітолагі многіх краін свету. Многія эксперты ацэньвалі прыняцце Канвенцыі як прарыў у міжнароднай антыкарупцыйнай кампаніі. Асабліва ўвага надавалася мерам па наладжванні і ўдасканаленні міжнароднага антыкарупцыйнага супрацоўніцтва.

З кожным годам усё больш і больш дзяржаў разумеюць неабходнасць барацьбы з карупцыяй. Аднак бываюць сітуацыі, калі барацьба з карупцыяй імітуецца. У такіх выпадках палітычныя лідары, якія знаходзяцца ва ўладзе і не жадаюць пакідаць сваё месца, падпісваюць міжнародныя дамовы і ствараюць бачнасць іх выканання, а на самой справе карыстаюцца сваімі паўнамоцтвамі для атрымання шырокага міжнароднага прызнання і ўласнай выгады. «Карупцыйнае» багацце і атрыманне карупцыйным шляхам улады – асноўныя крыніцы распаўсюджвання карупцыі. Галоўным жаданнем карупцыянераў з'яўляецца павелічэнне іх карупцыйнага стану. Такім чынам, карупцыі спрыяюць палітычная нестабільнасць, неразвітасць і недасканаласць заканадаўства, неэфектыўнасць інстытутаў улады, слабасць інстытутаў грамадзянскай супольнасці і адсутнасць трывалых дэмакратычных традыцый. Для супрацьдзеяння дадзенай праблеме неабходны сістэмныя, комплексныя, узгодненыя рашэнні, бо карупцыя ў яе маштабах можа пахіснуць устойлівасць сусветных фінансавых і палітычных сістэм.

Адной з галоўных цяжкасцей на шляху міжнароднага супрацоўніцтва па барацьбе з карупцыяй у органах улады з'яўляецца няпоўная рэалізацыя палажэнняў міжнародных дакументаў, аднак у сферы супрацьдзеяння карупцыі не трэба абмяжоўвацца толькі ўдасканаленнем заканадаўства: неабходна прадпрымаць і іншыя меры. Безумоўна, для павышэння эфектыўнасці міжнароднага супрацоўніцтва па барацьбе з карупцыяй у органах улады неабходна ўстанавіць больш дакладныя крытэрыі вызначэння ўзроўню карупцыі, чым тыя, што мы маем на дадзены момант.

Для гэтага неабходна ажыццявіць шэраг наступных дзеянняў:

- прааналізаваць прычыны ўзнікнення і распаўсюджвання карупцыі ў канкрэтнай краіне, прасачыць гістарычны шлях дадзенага феномена ў пэўных умовах;
- даследаваць міжнародныя дакументы, накіраваныя на барацьбу з карупцыяй, ацаніць іх эфектыўнасць на дадзены момант;
- узмацніць жорсткасць адбору кадраў на пасады дзяржаўнай службы;
- узмацніць непазбежнасць пакарання за ўчыненае злачынства;
- укараніць сістэму ацэнкі, якая рэгулюе дзеянне законапраектаў;
- спыніць патокі легалізацыі даходаў, атрыманых незаконным шляхам;
- скараціць разрыв у дыферэнцыяцыі даходаў насельніцтва;
- пераканацца ў наяўнасці цвёрдай палітычнай волі кіраўнікоў дзяржаў у рэалізацыі барацьбы з карупцыяй на практыцы;
- заахвочваць і абараняць свабоды пошуку, атрымання, апублікавання і распаўсюджвання інфармацыі аб карупцыі [2, с.85].

Як уяўляецца, усё большую ролю ў міжнародным супрацоўніцтве ў барацьбе з карупцыяй будуць адыгрываць грамадзянскія ініцыятывы. Краіны, дзе грамадзянская супольнасць адпавядае высокаму ўзроўню развіцця, абаронены ад карупцыйных праяў

у шырокім маштабе, і любыя карупцыйныя паводзіны лічыцца непрымальным ва ўсіх сферах. Менавіта грамадзянская супольнасць дапаможа вырашыць праблему палітычнай волі і прыняцця на сябе абавязацельстваў па барацьбе з карупцыяй. Іншымі словамі, не толькі ўзровень карупцыі, але і адносіны да яе адрозніваюцца ў залежнасці ад традыцый і звычаяў, узроўню эканамічнага развіцця, наяўнасці палітычных свабод у дзяржаве і мноства іншых умоў.

Спіс літаратуры

1. Суханаў, В. А. 10 гадоў Канвенцыі ААН супраць карупцыі: поспехі і выклікі / В. А. Суханаў // Улада. – 2015. – Т. 21, № 10. – С. 181–184.
2. Суханаў, В. А. Карупцыя ў органах дзяржаўнай улады як глабальная праблема / В. А. Суханаў // Веснік МДІМА універсітэта. – 2013. – №4. – С. 60–85.
3. Канвенцыя Арганізацыі Аб'яднаных Нацый супраць карупцыі [Электронны рэсурс] : прынята рэз. 58/4 Генер. Асамблеяй, 31 кастрычніка 2003 г. // Арганізацыя Аб'яднаных Нацый. – Рэжым доступу: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/corruption.shtml. – Дата доступу: 25.09.2021.
4. Гуляева, Я. А. Вопыт замежных краін у барацьбе з карупцыяй / Я. А. Гуляева // Акадэмічная думка. – 2020. – Т. 3, № 12. – С. 128–131.
5. Супрацьдзеянне карупцыі: навучальны дапаможнік / М. А. Бабій [і інш.] ; пад агул рэд. А. В. Канюка. – Мінск : Акадэмія кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь, 2016. – 498 с.

А.С. Ислямова
КЮИ (ф) УП РФ (Симферополь)

РАСШИРЕНИЕ ПОЛНОМОЧИЙ ГЕНЕРАЛЬНОЙ ПРОКУРАТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ В ЧАСТИ ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВА РОССИИ В МЕЖГОСУДАРСТВЕННЫХ ОРГАНАХ, ИНОСТРАННЫХ И МЕЖДУНАРОДНЫХ СУДАХ

Актуальность представленной темы заключается в том, что на современном этапе развития государственности международное сотрудничество – это одно из прерогативных направлений политики России. Уже на протяжении продолжительного периода времени международное сотрудничество является одной из основных задач деятельности российского надзорного органа [4].

Международное сотрудничество прокуратуры возможно в двух формах: участие в мероприятиях иностранных организаций и двустороннее взаимодействие. Что касается непосредственного взаимодействия с компетентными органами других государств, то оно осуществляется на основе национального законодательства и международных договоров. Согласно указанным источникам, Генеральная прокуратура Российской Федерации занимается вопросами правовой помощи по уголовным делам в рамках следственных действий, а именно осуществляет содействие в розыске, аресте, конфискации и возврата из-за рубежа имущества, добытого преступным путем. Кроме того, в соответствии с отечественным правом к компетенции Генеральной прокуратуры